

Emin Piri

Tanrılar məbədi qadın

(səngərdən məktub)

Öpüşümlə dərəşəm barmaqlarını bir-bir,
çobanyastığı ləçəkləri kimi sayaram
sevir, sevir
və...
Sevir.

Unutmaq
yeri yaddan çıxan basdırdığın
mina kimidir.
bir gün üzər ayaqlarını həyatdan
gözləmədiyin anda.

Küsər,
Baxışları-
şimal buzlu okeanın sahilə vurduğu
sərt, dondurucu ləpələr kimi.

Yeddi yox,
bütün notların sayı cəmi birdi.
təbəssümündən qopmadı hər bəstə.

Gözlərin
dənizlərin şahı,

görsə
Poseydon utanardı məqamından.

Ürəyim yerindən çıxıb
düşər ovuclarına.
Sən Tanrı Kukulkan
mənsə yağış duası.
Qəlbim əllərində döyünər
rahib taxçasındakı ürək kimi.

İndi anlayırsan ki,
yollar qovuşmaq yox, ayırmaqçındü.
Bütün yolları dağıtmaq lazım,
körpüləri uçurtmaq...

Xatırladınmı,
ata anası savaşarkən
oyunağının gözlərini tutan
qızciğaz
bu gün "xilaskar" kimi
"Can qurtarırdı"
abort masasında.

Burda anlayırsan ki,
Sevmək-solunda qəlbın döyüntüsü yox,
hər sabah oyandığında
sağında
bir ürəyin yatdığını görməkdir.

Qurmaq istərsən
o uşaq kimi dünyanı.
Divardan endirib ata rəsmini
silib qoltuq ağaclarını
onun şəkildən,
ayaq çəkirdi atasına
Mərmilərin acığına.

Bilirsənmi, necə dəhşətlidir
ilk kərədən qınanmaq.
Başının üstünü kəsdirən qızın:
"Niyə ayağa qalxmır, bu mədəniyyətsiz"
baxışı.
Deyə bilməzsən
ayaqlarının iki il öncə
mina üstündə cəntlənlik etdiyini...
Protez ayağın utanar özündən
qayıda sənə:
"Xahiş edirəm, daha mənsiz get"

Məktəbdə kökə bölüşdürən uşaqları
burda mərmilər bölüşdürür
öz aralarında, sevgili.

Bəlkə də dönərəm,
hər duamı tellərinə deyərəm
bütün arzularımı ovcuna pıçıldayaram
dodaqlarında alaram dəstəməzi,
Tanrılar məbədi qadın.

Çətin keçib uşaqlığım

Çətin keçib uşaqlığım,
ayaqqabım yırtıldı
Böüyəndə ayağım.
ayağınız böyüməsən deyə
dua etmisinizmi heç?!
Uşaqlıq illərim asan keçməyib...
Bir az çətin olub uşaq illərim.

Sərhəddin
tikanlı məftilləri kimi görünərdi
kasıb uşaqlarının gözündə
məktəb bufetinin qapısı.

O sərhədi keçə bilmək
alın yazımıza qarşı
ən böyük üsyan idi.
bəlkə də həyatımızın
ən böyük inqilabı.

Anamın erkən ağaran saçlarında
görünürdü
ala bilmədiyi oyuncaqlar.
Taleyin oyuncağına çevrilmişdik.
Bəs hardaydı
Körpələri sevən Tanrı?!

Hindu olmasaq da,
Atamızın cibinə görə
bölmüşdülər bizi
sınıf otaqlarında
Kastalara.
Dəniz suları okean sularına
qarışmadığı kimi
Bizi qarışdırmazdılar...
Heç də sevgidən udmur
Okean balıqları
Dəniz balıqlarını.
Oynayanda belə varlı uşaqları
Bizi özlərinə yaraşdırmazdılar.
Paltarının yamağını gizlətməkdə
varlıların gözündən
Kasıb uşaqlarının oyunu.

Kişilər ağlamaz deyən anam
yerimə özü ağlardı.
Nağıl söylərdi,
göydən üç alma düşməzdi nağıllarında,
deməzdi bunu anam-
birdən ürəyimiz alma istəyər...